

Kohéziós politika: jövőbeni uniós törekvések és ambíciók finanszírozása

A *Panorama* magazin egy sor regionális szereplőt keresett meg azzal céllal, hogy megtudja, mit is gondolnak a 2020 utáni kohéziós politikáról, illetve arról, hogy a legutóbbi javaslatok milyen módon segíthetik a politika támogatását a következő támogatási időszak során.

A városok közvetítőként és innovációs központokként történő támogatása

Stockholm polgármestereként úgy vélem, hogy a polgárok és az EU közötti kapcsolat legláthatóbb megnyilvánulásai az uniós finanszírozású projektek. Az ESZA és az ERFA alapjai a beruházásokra vonatkozó döntéseket közelebb hozták a polgárokhoz, városokat és régiókat EU-szerte támogatva a sürgető kihívások kezelésében és a kiaknázatlan lehetőségek gyakorlati megragadásában. És ez csak az egyik oka annak, amiért sajnálattal vettem tudomásul a kohéziós politika teljes költségvetésének csökkentésére irányuló javaslatot.

Karin Wanngård,
Stockholm polgármestere

Bízom azonban abban, hogy az ESZA+ rugalmasabb szakpolitikai megközelítést biztosíthat és megkönnyítheti a városok számára a váratlan szükségletek és kihívások kezelését. Összetartó és virágzó társadalmak létrehozásához a munkaerőpiaci részvételre és a társadalmi befoga-

dásra irányuló fellépések kombinációjára van szükség, és biztatónak tartom, hogy a Bizottság javaslatai éppen ezt tükrözik.

Öröndetesnek tartom a Horizont Európa és az ERFA keretében a kutatásra és innovációra irányuló folyamatos és fokozódó finanszírozást is. Európa egyik leginnovatívabb városának polgármestereként tisztában vagyok azzal, hogy az uniós kutatási és innovációs finanszírozás a Stockholmhoz hasonló városok esetében milyen mértékű hozzáadott értékkel bír. A városokba történő beruházások általában a környező régiókra és Európa egyéb részeire is kedvező hatásokat fejtenek ki.

A városok olyan közvetítők és egyben csomópontok is, ahol a tudományos szféra, a magánvállalatok, a közigazgatás és a polgári társadalom találkozhat, és tesztelési környezetet hozhat létre innovatív módszereik, termékeik és szolgáltatásaik számára. A városokban rejlő innovációs potenciál teljes mértékű kiaknázása céljából egyértelmű városi dimenzióval rendelkező társadalmi kihívásokra összpontosító finanszírozási programokra van szükségünk. Várakozással tekintek a városoknak az uniós költségvetés végrehajtásában betöltött szerepéről szóló további párbeszédre.

<https://www.visitstockholm.com/>

Megújított és korszerűsített 2020 utáni kohéziós politika

Iszkra Mihajlova
az EP Regionális Fejlesztési
Bizottságának elnöke

A kohéziós politika hozzáadott értéke elsősorban a nemzeti fejlesztési szükségletek és a különböző régiók, területek igényeinek és sajátosságainak megfelelő figyelembevételéből, valamint a polgárok és az Unió közötti kapcsolat szorosabbá tételéből fakad. A kohéziós politika valójában az európai stratégiai beruházási politika, amely hozzájárul a főbb uniós szakpolitikák – például az oktatás, foglalkoztatás, energia, környezet, egységes piac, kutatás és innováció – végrehajtásához, illetve kiegészíti azokat.

Hangsúlyozni szeretném, hogy a Bizottság korszerűsített és megújított kohéziós politikára irányuló, május 29-én bemutatott javaslatának legfőbb célja, hogy az öt tematikus célkitűzés által javítsa a politika fókuszát és koncentrációját. E célkitűzések az intelligens Európa, a zöld és körforgásos gazdaság, a digitális

technológiák, a fokozottabb összekapcsoltság, valamint a szociális Európa és a polgárokhoz közelebb álló beruházások elérésére irányuló főbb uniós szakpolitikai prioritásokat tükrözik.

A régiókat meghatározásakor számításba vett bruttó hazai termék melletti új kritérium bevezetése hozzájárul az egyes régiók helyi sajátosságainak – többek között az ifjúsági munkanélküliségnek, a képzettség alacsony szintjének, az éghajlatváltozásnak, valamint a migránsok befogadásának és integrációjának – megfelelőbb figyelembevételéhez.

A javasolt „egységes szabálykönyv” megteremt a többi közösségi alappal, az InvestEU Alappal és egyéb pénzügyi eszközökkel való eredményesebb kapcsolat feltételeit. Összhangban áll az Európai Parlament által elfogadott, 2020 utáni kohéziós politika építőköveiről szóló állásfoglalással és a 7. kohéziós jelentéssel.

A határokon átnyúló mechanizmusról szóló rendelet bevezetése is összhangban áll az európai területi együttműködésre (Interregre) vonatkozó európai parlamenti állásfoglalással, amely állásfoglalás felkérte a Bizottságot a határregiókat érintő jogi akadályok kezelésére szolgáló jogi eszköz létrehozására.

A kohéziós támogatás, az uniós értékek és a gazdasági kormányzás közötti megerősített kapcsolat javítja az uniós alapok eredményes végrehajtásához szükséges beruházási környezetet.

Az Európai Parlament következő többéves pénzügyi keretről szóló, 2018 májusában elfogadott állásfoglalásában újra megerősítette a főbb uniós politikák megfelelő – feladataik és célkitűzéseik hatékony elvégzése szempontjából nélkülözhetetlen – finanszírozására irányuló álláspontját, beleértve a kohéziós politika által nyújtott finanszírozásnak legalább a 2014–2020 közötti költségvetés szintjén történő megőrzését.

Európai Parlament

<http://www.europarl.europa.eu/portal/hu>

Az európai projekt és menetrend újraindítása

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) elnökeként rendkívül nagy figyelmet szentelnek a következő többéves pénzügyi kerettel kapcsolatos csomagra irányuló bizottsági javaslatok, illetve a kiadási programokra irányuló ágazatspecifikus jogalkotási javaslatok által elindított vitára.

Ennek egyszerű oka van: Teljes mértékben meg vagyok győződve arról, hogy az európai projektet és menetrendet újra kell indítani. Az Európai Unió első 60 éve – noha voltak megingások – példátlanul sikeres volt, békét, virágzást és szolidaritást teremtett.

Ha biztosítani szeretnénk azonban az EGSZB által is vállalt kötelezettséget, azaz azt, hogy az EU képessé váljon a 21. század kihívásainak kezelésére, arról is gondoskodnunk kell, hogy rendelkezésre álljanak az ambícióknak megfelelő pénzügyi eszközök.

Május 2-án kinyilvánítottam egyetértésemet azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság fokozni kívánja az „új” szakpolitikák – azaz a migráció, a védelem és az éghajlatváltozással szembeni küzdelem – finanszírozását, valamint növelni a kutatás, a beruházások és a kultúra pénzügyi forrásait.

Mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy a Bizottságnak meg kell küzdenie – a jelenleg nettó befizető – Egyesült Királyság távozásával. Így más intézményekhez hasonlóan én is úgy gondolom, hogy – a Bizottság által javasolt 1,13% helyett – a bruttó nemzeti jövedelem 1,3%-ára kell emelkednie az uniós költségvetés jelenlegi 1%-os felső határának.

Valójában ambiciózusabb többéves pénzügyi keretet vártam, és örömmel fogadtam volna a 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendre és a fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó jóval erőteljesebb hivatkozást is.

Továbbra is fenntartásaim vannak a kohéziós politikát (és a közös agrárpolitikát) érintő, Bizottság által javasolt megszorításokkal kapcsolatban.

Luc Jahier,
az Európai Gazdasági
és Szociális Bizottság elnöke

A kohéziós politika a válság idején mindig eredményesen segítette a leginkább kiszolgáltatott európai polgárokat. Ezenkívül pedig sok esetben a kohéziós politika jelenti a tagállamok számára Európa arcát. Ebben a szellemben, és különösen a szociális jogok európai pillérééről szóló, 2017. novemberi intézményközi nyilatkozatot követően biztosak szeretnénk lenni abban, hogy a társadalmi kohézió szempontjából megfelelő erőforrások állnak rendelkezésre.

Az EGSZB szeptemberben fogadja el a többéves pénzügyi keretre vonatkozó és az ágazatspecifikus jogalkotási javaslatokkal kapcsolatos véleményeit, miközben figyelemmel kíséri e kulcsfontosságú kérdés tagállamok és az Európai Parlament általi további kezelését.

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

<https://www.eesc.europa.eu/hu>

Új és dinamikus értelmezés egy szilárd kohéziós politikáért

A Régiók Európai Bizottságának elnökeként gyakran keresnek meg azzal a kérdéssel, hogy az Európai Bizottság kohéziós politikára vonatkozó legutóbbi javaslatai tekintetében véleményem szerint a pohár félig tele van-e vagy pedig félig üres.

A poharat félig telinek láthatjuk, ha a Bizottságnak a szabályok egyszerűsítésére, a rugalmasság fokozására és a helyi megoldások megerősítésére irányuló hiteles törekvéseire gondolunk. Valóban pozitív fejlemény, hogy a kohéziós politika továbbra is a regionális szintre összpontosít valamennyi európai régió tekintetében. Ezen túlmenően az is kedvező, hogy a szakpolitika változatlanul az EU legfőbb beruházási politikájának mondható, függetlenül a tavalyi, ezzel ellentétes bizottsági véleményektől.

Ennek ellenére – bár a Bizottság az utolsó pillanatban visszahelyezte a rendeletbe a többszintű kormányzás elvét – egyet kell értenem azokkal is, akik kevésbé optimisták, és rámutatnak a kohéziós politika költségvetésének 10%-os csökkentésére, vagy a partnerségekre helyezett hangsúly gyengülésére. Az európai területi együttműködés tervezett, 12%-ot meghaladó megszorítása és az Interreg Európa csorbítása is egyértelműen olyan javaslatok, amelyeket nem tudok elfogadni. Az Interreg az uniós regionális politika védjegye és egy olyan európai sikertörténet, amely nem sérülhet.

A legnagyobb aggályom pedig a különböző alapok közötti kohézió gyengülése. A vidékfejlesztési eszköz többé már nem képezi a közös rendelkezésekről szóló rendelet részét, az Európai Szociális Alap pedig várhatóan az európai szemeszterrel fokozottan összehangolva működhet majd a jövőben. A kohéziós politika ereje sajnos meggyengült, ráadásul pont egy olyan az időszakban, amikor – az elmúlt 12 hónap konzultációi alapján – polgárok

Karl-Heinz Lambertz,
az Európai Régiók
Bizottságának elnöke

ezrei vélik úgy, hogy az összetartozás és szolidaritás kifejeződésére a leginkább szükség lenne. Rendkívül fontos ennélfogva, hogy a következő hónapokban, években megfogalmazzuk a jövőbeni Európa szilárd kohéziós politikájának új és dinamikus értelmezését.

A Régiók Európai Bizottsága és a régiók és városok főbb európai szövetségei által elindított kohéziós szövetség e célból továbbra is egy szilárd Európán belüli szilárd kohéziós politika támogatására törekszik. Az uniós költségvetéssel kapcsolatos tárgyalások során továbbra is hangsúlyozza, hogy a kohéziós politika a populizmussal szembeni küzdelem, valamint az európai integráció előmozdításának, továbbá a polgárok életében is hallható és érezhető Európa megerősítésének legerősebb fegyvere.

Régiók Európai
Bizottsága

<https://cor.europa.eu/hu/Pages/default.aspx>

Szinergiák létrehozása és a társadalmi kihívások megfelelőbb kezelése

Az Európai Régiók Gyűlése (AER) üdvözli a Bizottság kohéziós politikára irányuló javaslatát. A javaslat tartalmazza a szükséges egyszerűsítéseket és egy rugalmasabb keretet. Az uniós kohéziós költségvetés azonban kevésbé ambiciózus, mint reméltük.

A tervezett, kohéziós politikát érintő megszorítások az Európán belüli gazdasági, társadalmi és területi kohézió ösztönzését célzó költségvetés megerősítésére irányuló kötelezettségvállalás hiányát jelzik. A kohéziós politika az a szakpolitika, amelynek eredményei Európa valamennyi régiójában tapasztalhatóak. Aggodalomra ad okot a kohéziós politika centralizációjára irányuló törekvés és a szakpolitika strukturális reformokra történő – régiók részvétele nélküli – felhasználása. A politika sikere valójában éppen abban rejlik, hogy közel áll a helyi és regionális szinthez, illetve az európai polgárokhoz.

Magnus Berntsson,
az Európai Régiók
Gyűlésének elnöke

Ezenkívül az Európai Szociális Alap függetlenségére irányuló javaslat is aggasztó számunkra, mivel ez az intézkedés a regionális és a szociális alapok közötti megkülönböztetést jelzi. Ezek a döntések várhatóan gyengítik majd az EU jövőbeni eredményeit a fenntartható, befogadó és intelligens növekedés tekintetében.

Hazai régióban, Västra Götaland megyében (Svédország) összehangolt felhívások célozzák a regionális és a szociális alapok szinergiák létrehozása és a társadalmi kihívások hatékony kezelése céljából történő egyesítését. Remélem, hogy az új jogszabály figyelembe veszi majd ezeket a sikeres módszereket. A régiókra az alapok kezelése és végrehajtása során változatlanul központi szereplőként kell tekinteni.

Az AER a kohéziós szövetség tagjaként eltökélten kiáll amellett, hogy a kohéziós politika továbbra is a többszintű kormányzás és a szubszidiaritás elveire épülő, hiteles regionális politika maradjon. A kohéziós politika az európai polgárok életminősége javításának és az európai hozzáadott érték létrehozásának egyik leghatásosabb eszköze. Az AER hisz abban, hogy Európa jövőjéhez egy minden régiót felölelő, szilárd és megújított kohéziós politikára van szükség.

<https://aer.eu/>

Szorosabb partnerség Európa és polgárai számára

Miközben a Bizottság új javaslatait vizsgáljuk és próbáljuk megérteni, milyen is lesz valójában a 2020 utáni kohéziós politika, tartsuk szem előtt a lényegét: Európának rendkívül nagy szüksége van olyan eredményekre, amelyek fontosak az emberek számára. A Bizottság a következő támogatási időszakban kifejezetten a polgárokhoz közelebb álló Európára összpontosít. Ez igen csak kedvező, hogyan valósítható meg azonban a gyakorlatban?

Az EU lakosságának 75%-a városi területeken él, ahol a fenntartható, befogadó és intelligens fejlesztésekkel kapcsolatos kihívások kivétel nélkül tapasztalhatók. A strukturális alapok következő fordulójának sikere azon múlik, hogy azok milyen mértékben képesek a városok kihívásai köré szerveződni. A valós eredményekhez elengedhetetlen annak biztosítása, hogy a programok prioritásaira irányuló tárgyalások során terítékre kerüljenek a városok, a szakpolitikai eszközök pedig helyi szintű, integrált megközelítéseket segítsenek elő.

Az új javaslatokban jelentős hangsúlyt fektetnek a partnerség elvére. Az elvek gyakorlati megvalósulásáról azonban nekünk kell gondoskodnunk. Amikor a polgárokhoz legközelebbi kormányzati szint – a város – maradéktalanul részt vesz a prioritások meghatározásában, egyértelmű, hogy a programok nagyobb eséllyel felelnek meg a támogatás tárgyát képező helyi sajátosságoknak.

A városok esetében a kihívások komplexek, nem a politikai ágazatokat érintik, hanem inkább helyi vonatkozásúak. Rendkívül aggasztónak tartjuk a társadalmi befogadás, a foglalkoztatás és a készségek finanszírozásának izolálására irányuló javaslatokat. Ez az intézkedés gyengíti a városok helyi szintű, közös megoldásait. A 2020 utáni kohéziós politikának nem gyengítenie, hanem

Anna Lisa Boni,
a EUROCITIES főtítkára

erősítenie kell az ERFA és az ESZA+ által nyújtott támogatások ötvözésére irányuló városi stratégiák eszközeit.

A kohéziós politika az európai szolidaritás és egység fontos szimbóluma. A polgáraink életét megváltoztató egyedi lehetőségeivel összetartja Európát. Ha a megfelelő feltételekkel megnyerjük magunknak a városokat és helyi szinten is működő politikai eszközöket nyújtunk, Európa szilárdabb jövője felé vezető utat is biztosíthatjuk.

http://www.eurocities.eu/eurocities/about_us/staff

Hozzájárulás a területek fenntartható fejlődéséhez

Az Európai Bizottság javaslata egy jó irányú lépést jelent, jóllehet nem biztosít valódi integrált megközelítést az érintett alapok tekintetében.

Stefano Bonacini,
az Emilia-Romagna régió és az Európai
Települések és Régiók Tanácsának elnöke

Az Emilia-Romagna régió üdvözlö az Európai Bizottság 2020 utáni, új regionális fejlesztésre és kohéziós politikára irányuló javaslatát, elismerve, hogy sor került állásfoglalásunkban szereplő, számos kulcsfontosságú kérdés figyelembevételére. A tárgyalások következő hónapjaiban azonban néhány tényező továbbra is az Európai Parlamenttel és a központi kormányzatokkal folytatott vita tárgyát képezi.

Értékeljük, hogy a jövőben is valamennyi – kevésbé fejlett, átmeneti és fejlettebb – régiókat a jogosult finanszírozásra, és hogy a Bizottság öt szakpolitikai célkitűzésébe belefoglalta a következőt: „A polgárokhoz közelebb álló Európa, a városi, vidéki és partmenti területek fenntartható és integrált fejlesztése, valamint a helyi kezdeményezések ösztönzése révén”. Az Európai Települések és Régiók Tanácsa (CEMR) azonban úgy véli, hogy mindegyik szakpolitikai célkitűzésnek hozzá kell járulnia a területek fenntartható fejlődéséhez, sajátosságai és egyedi szükségleteik figyelembevételével.

A CEMR üdvözlö továbbá a fenntartható városfejlesztésre helyezett fokozott hangsúlyt, amely a közösségvezérelt helyi fejlesztés és az integrált területi beruházások tekintetében 6%-os arányt jelent, és amely a kis és közepes méretű városokra, falvakra is kiterjed.

Másrészt viszont sajnálattal vettük tudomásul, hogy sem a közös rendelkezésekről szóló, sem az ERFA-ra vonatkozó rendeletben nincs érdemi hivatkozás a fenntartható fejlesztési célokra. A CEMR a jövőbeni kohéziós politika átfogó stratégiájaként a fenntartható fejlesztési célok előmozdítására törekszik. Sajnálatunkat fejezzük ki a valamennyi alapot átfogó, egységes szabálykönyv hiánya miatt – a jelenlegi javaslatok csak összehangolt iránymutatásról rendelkeznek, amely a gyakorlatban nem felel meg az ERFA, ESZA és az EMVA integrált közös szabályainak.

Elismerjük, hogy az Európai Bizottság az egymással versengő igények, valamint a kohéziós politika és annak költségvetését övező kétségek miatt nehéz időszakon ment keresztül a javaslatok kidolgozása során. Biztosítjuk, hogy a 2021–2027 közötti új javaslatok mind helyi, mind regionális szinten működőképesek lesznek.

<http://www.ccre.org/en>

A kohéziós politika alapelveinek védelme

Az Európai Bizottság 2020 utáni uniós költségvetésére irányuló javaslata, noha rendelkezik kedvező lépésekről, az Európa jövőjéhez szükséges, hosszú távú ambíciók teljes körű megvalósításáról nem gondoskodik.

Az új erőforrások bevezetésére irányuló javaslat üdvözlendő lépés, a tervezett költségvetés pedig – a Brexit által hagyott pénzügyi hiány ellenére – hozzávetőleg megegyezik a jelenlegivel.

A költségvetés azonban nem tükrözi az európai szinten kezelendő prioritások fokozódó számát. Ehelyett a finanszírozás újraelosztására került sor, a kohéziós politikától távoli, a migrációhoz és biztonság-hoz hasonló új prioritások bevonásával.

Amennyiben a költségvetés a polgárok érdekeit célozza, a programok – így például kohéziós politika keretén belüli programok – megosztott irányításának a reformok középpontjába kell kerülnie.

Eleni Marianou,
a Külső Tengeri Régiók
Konferenciájának főtírkára

A Bizottság Regionális és Várospolitikai Főigazgatósága (DG REGIO) a kohéziós politikára irányuló, május 29-i javaslatával egy valamennyi régiót felölelő, kiegyensúlyozott csomagot hozott létre, megerősítve azt a tényt, hogy a kohéziós politika

továbbra is az egyetlen olyan európai szakpolitika, amely az EU növekvő regionális egyenlőtlenségeit kezelni hivatott.

Aggályok merülnek fel azonban a kohéziós politika reálértékben vett 10%-os megszorításával; a kohéziós politika – különösen az ESZA – európai szemeszterrel még közvetlenebb módon összehangolt alkalmazásával; az Interreg költségvetésének 12%-os csökkentésével és a határokon átnyúló tengerügyi programok megszüntetésével; valamint a megosztott irányításnak az alapok átcsoportosítására vonatkozó lehetőségek bevezetése révén történő csorbításával kapcsolatban.

A kohéziós politika alapelveinek védelmére és megerősítésére irányuló felelősség jelenleg az Európai Parlamentet és a Tanácsot terheli. Az Európai Külső Tengeri Régiók Konferenciája (CPMR) biztosítja hozzájárulását a gazdasági, társadalmi és területi kohézió valamennyi régióban történő megerősítésére képes kohéziós szakpolitika építőköveihez.

CPMR
CRPM

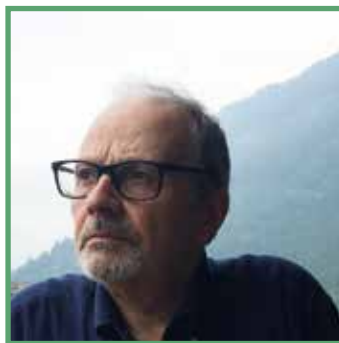
<https://cpmr.org/>

A szegénységben élők védelme vagy a védelmi és biztonsági ágazat erősítése?

Az utóbbi hetekben számos bizottsági javaslat került napvilágra a következő többéves pénzügyi keretre vonatkozóan. Soha nem szabad megfelekednünk arról, hogy az uniós költségvetés meghatározása voltaképpen egy, a 118 millió szegénységben élő európai számára hosszú távú következményekkel járó, politikai folyamat.

Leo Williams,
az Európai Szegénységellenes
Hálózat igazgatója

Vito Telesca,
az Európai Szegénységellenes Hálózat
végrehajtó bizottságának tagja

A Bizottság olyan költségvetésre tett javaslatot, amely „védelmez és előrevisz”. De kit vagy mit védelmez és viszi előre? Úgy gondoljuk, hogy a kohéziós politika 7%-os csökkentése a védelmi költségvetés 22-szeres növelésével, valamint a határigazgatásra szánt erőforrások óriási emelkedésével és 10 000 határőr finanszírozásával együtt egy olyan költségve-

tés, amely a biztonságunkat, a határainkat és a védelmi ágazatot védi és viszi előre, nem pedig az európaiak azon 25%-át, akik szegénységben élnek.

Nem küldhetünk ilyen politikai üzenetet polgárainknak és a szegénységben élő embereknek. A szegénység felszámolása és a társadalmi befogadás közjavak, ezt pedig a többéves pénzügyi keretnek is tükröznie kell. A szociálpolitika, a szociális védelem és a közszolgáltatások megfelelő finanszírozása nélkülözhetetlen a szociális jogok európai pillérének és a fenntartható fejlesztési céloknak a végrehajtása, valamint az egyenlőtlenség, a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem szempontjából – ennek értelmében pedig az előterjesztett ESZA+ 30%-át erre a küzdelemre kell elkülöníteni.

A kohéziós politika csökkentése elfogadhatatlan – alternatív politikai megoldásokkal felvértezve kell szembeszállnunk a „Nincs alternatíva” szlogennel. A szociális beruházás nem minősülhet sohasem túlzott kiadásnak – az valamennyi európai számára kedvező, a szegénység és a társadalmi kirekesztés kezelésének pedig előfeltétele.

Ha korábban fektetünk be ebbe a küzdelembe, kevesebb forrásra lesz szükség a szegénység és a társadalmi kirekesztés következményeinek ellensúlyozására. A Tanácsnak és a Parlamentnek szembe kell néznie ezzel a kihívással, és olyan költségvetést kell biztosítani, amely a védelem elé helyezi az embereket – egy centtel sem csökkenhet sem a szociálpolitika, sem a kohéziós politika.

EUROPEAN ANTI POVERTY NETWORK

<https://www.eapn.eu/>

Társadalmi szempontból fenntartható Európa előmozdítása

A Társadalmi Platform szempontjából, a következő többéves pénzügyi keret (MFF) lehetőséget jelent az uniós költségvetés emberközpontú politikák felé billentésére. A társadalmi kohézióra és az integrációs politikára irányuló beruházás az ellenállóbb gazdaságok, a biztonságosabb társadalmak és az EU-szerte emelkedő konvergencia alapfeltétele.

Jana Hainsworth,
a Társadalmi Platform elnöke

Az EU fő beruházási eszközeként, a szociális célkitűzésekre erőteljes hangsúlyt fektető kohéziós politika kulcsfontosságú e tekintetben. Lelkesedéssel üdvözljük, hogy a Bizottság ágazati költségvetési javaslatai érdemi módon hozzájárulnak a szociálisabb Európa megvalósításához.

A jövőbeni Európai Szociális Alap (ESZA+) szerepe különösen fontos ebből a szempontból. A javaslat egyértelmű beruházási célkitűzéseket határoz meg a szociális jogok európai pillére – és annak a magas színvonalú foglalkoztatás, az oktatás és a társadalmi befogadás előmozdítására irányuló alapelvei – végrehajtása céljából. E célból pedig életbe lép egy olyan keretszabályozás is, amely helyi kezdeményezések révén szilárdan támogatja a fenntartható fejlődést – ez pedig egy, a társadalmi, környezetvédelmi és gazdasági szempontból fenntarthatóbb Európa felé tett biztató lépés.

E célkitűzések és a szociális jogok európai pillérének végrehajtásához a hatóságok, a szociális partnerek és a polgári társadalom közötti erős és pártatlan partnerségekre van szükség. A szociális ágazatokban EU-szerte tevékenykedő, 49 civil társadalmi átfogó szervezetet képviselő tagjainkkal szigorúan nyomon követjük a többéves pénzügyi keret intézményközi tárgyalásait, és olyan ambiciózus kohéziós politikát támogatunk, amely mindenki számára lehetővé teszi a társadalmi fejlődést.

socialplatform

<http://www.socialplatform.org/>

Európai alap mindenki számára – befektetés az emberekbe

A kohéziós politika kétségtelenül nélkülözhetetlen egy olyan Európa megteremtéséhez, amely mindenki érdekeit szolgálja. A kohéziós politika és az alapok az elmúlt évek során jelentős mértékben hozzájárultak a fogyatékossgal élő személyek integrálásához, Európa legkülső régióiban is.

A 2020 utáni időszakra vonatkozó javaslat azonban aggasztó. A tervezett költségvetési csökkentés a leginkább kiszolgáltatottabb helyzetben lévő európaiakat érinti majd, különösen a legveszélyeztetettebb régiókban. Az Európa-ellenes hangulattal terhelt légkörben a megcsonkított költségvetés csak olaj lesz a tűzre. Ráadásul Európa kettészakadásának kockázatát is erősíti – növeli a szakadékat a virágzó régiók és a társadalmi szempontból kirekesztett, az európai projekttől távolodó régiók között.

Yannis Vardakastanis,
az Európai Fogyatékosügyi
Fórum elnöke

Ennek ellenére elismerjük az alapok egyszerűsítésére irányuló bizottsági erőfeszítéseket. Bízunk benne, hogy ez az egyszerűsítés több fogyatékossgal élő személy számára biztosítja majd a finanszírozáshoz való hozzáférést, és valós, pozitív változást hoz mindennapi életükbe. Ennek megvalósításához elengedhetetlen, hogy a rendelkezések a folyamat kezdetétől fogva biztosítsák a civil

társadalmak érdemi részvételét. A partnerségre vonatkozó rendelkezést a tárgyalások során meg kell őrizni és védeni. Ez a legbiztosabb – és egyetlen – módja annak, hogy az alapok a leginkább kiszolgáltatottabbakat is elérjék.

Örömmel nyugtázom, hogy a Bizottság megtartotta a szociális jogok pillérféle, az Európai Szociális Chartára, és természetesen a fogyatékosokkal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezményre (CRPD) vonatkozó előfeltételeket és hivatkozásokat.

Idén végre elértük a CRPD EU és tagállamok általi egyetemes ratifikációját. A tíz évnyi gazdasági megszorítás azonban az integrációra és a szegénység felszámolására irányuló beruházások megcsappanásában is tapasztalható. Becslések szerint több mint egymillió európai él intézményekben. Meg kell fordítanunk ezt a tendenciát.

Rendkívül aggasztó számomra, hogy az akadálymentességre vonatkozó, az utóbbi rendeletekben még szereplő hivatkozások hiányoznak. Fennáll annak a kockázata, hogy a Bizottság és a fogyatékosügyi mozgalom évekig tartó erőfeszítései és elért eredményei nyom nélkül eltűnnek. Társadalmi részvételünk szempontjából nélkülözhetetlen az akadálymentesség. Bízom abban, hogy az európai döntéshozók meghallgatják kérésünket, és a rendelet kidolgozásakor hozzáadják az akadálymentességet az egyenlőséget és megkülönböztetésmentességet előmozdító horizontális célkitűzéshez.

Olyan Európát szeretnénk, amely engem is befogad. Ehhez pedig szilárd kohéziós politikára van szükségünk.

<http://www.edf-feph.org/>

Fókusz a hosszú távú növekedésre és versenyképességre

Markus J. Beyrer,
a BusinessEurope főigazgatója

A vállalkozások úgy vélik, hogy a 2020 utáni uniós költségvetésnek tükröznie kell a jövőbeni prioritásait, és a versenyképességünk ösztönzésére irányuló erőfeszítésekre kell összpontosítania, különösen azokon a területeken, ahol az EU konkrét eredményeket érhet el és elősegítheti az ágazat felkészítését a digitalizációhoz vagy energiaátálláshoz hasonló megatrendekre.

Olyan reformokra törekvő költségvetést szeretnénk látni, amely támogatja a szociális partnerek bevonását a munkaerőpiaci reformok végrehajtásába – mégpedig egy fejlettebb Európai Szociális Alap révén. Ezen túlmenően a kohéziós politika eredményességének fokozása céljából a szakpolitikát az európai beruházási stratégia szerves részévé kell tenni, és gondoskodni kell az egységes Európa támogatásához szükséges pénzügyi keretről.

Üdvözljük azt a tényt, hogy a Bizottság javaslata egyértelműen tükrözi a migráció, a biztonság és a védelem területeit érintő új prioritásokat, amely területeken az uniós szintű fellépés hatékonyabb kiadásokhoz és jobb eredményekhez vezethet. Elismerjük egyrészt, hogy a Bizottság legutóbbi többéves pénzügyi keretre irányuló javaslatában fokozottan összpontosít a jövőorientált beruházásokra, másrészt viszont úgy véljük, további erőfeszítésekre van szükség az EU-n belüli hosszú távú növekedés és versenyképesség ösztönzéséhez.

Felkérjük a politikai döntéshozókat, hogy az elkövetkezendő tárgyalások során helyezték előtérbe és vegyék alapul az uniós versenyképességre helyezett fokozott bizottsági hangsúlyt, különösen a kutatás és innováció területén.

Létfontosságú, hogy valamennyi érdekelt fél együttműködjön a 2020 utáni időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keret mielőbbi – a 2019. májusi európai parlamenti választások előtti – elfogadása érdekében. Nem engedhetjük meg az erőteljes beruházási ösztönzők késlekedését akkor, amikor az USA adórendszerének egyik legnagyobb átalakítására készül, Kína pedig az „Egy övezet, egy út” kezdeményezésének végrehajtásán dolgozik.

<https://www.business europe.eu/>

2020 utáni kohéziós politika: valamilyen előny mindenki számára, de vajon milyen áron?

A Bizottság többéves pénzügyi keretre irányuló legutóbbi javaslatai a 2020 utáni kohéziós politika mintegy 7%-os csökkentését irányozták elő. A tárgyalások megkezdésétől fogva pedig ez a csökkentés még fokozódhat. A megszorítások a politika ambícióit azonban nem korlátozzák – szorosabb kapcsolat az európai szemeszterrel és a feltételrendszerrel, a strukturális reformok végrehajtására irányuló fokozott fókusz és a GMU ellenálló képességének fokozása. Az egyszerűsítésre és a rugalmasságra irányuló kérés ugyanakkor meghallgatást nyert. Egy olyan, gondosan kidolgozott kompromisszumos megoldásról van szó, amely valamilyen előnnyel mindenki számára jár, az ára azonban megvan:

Alison Hunter,
az Európai Politikai Központ vezető tanácsadója, Regionális politika, regionális innováció és ipari növekedés

- ☑ liberális és arányos irányítási megközelítés, de erőteljesebb centralizáció (pl. szociálpolitika);
- ☑ további törekvés a jobb gazdasági és innovációs eredményekre, az uniós növekedési stratégia alátámasztása nélkül;
- ☑ fokozottabb rugalmasság a kiadások terén, de szigorúbb felügyelet az európai szemeszter keretében;

- ☑ az elmaradó, vidéki és határokon átnyúló régiókat célzó, megújított figyelem, az agglomerációs hatásokat elősegítő, területi szempontból vak megközelítés alkalmazása mellett; valamint
- ☑ gazdasági konvergencia iránti kötelezettségvállalás, az alapok és a jogállamiság tiszteletben tartásának összekötése mellett.

Csorbitják-e vajon ezek a kompromisszumok a politika szellemiségét? Egy erőteljesebb politikai irányítás jelentős mértékben javíthatna a következő hónapok vitáinak hangnemén uniós, tagállami és helyi szinten egyaránt. Ehhez azonban arra van szükség, hogy a kohéziós politika közösségét alkotó valamennyi érdekelt fél felismerje, hogy egy több prioritást szolgáló, korlátozottabb többéves pénzügyi kereten belül mi az, ami megvalósítható.

Robin Huguenot-Noël,
az Európai Politikai Központ politikai elemzője, Fenntartható és virágzó Európa program

A tagállamoknak meg kell próbálniuk meglátni a hazai terepet érintő költségvetési sikereken túlmutató, nagyobb összefüggéseket. A régióknak ugyanakkor ötvözniük kell a személyre szabott megoldások kiaknázására irányuló, megújított hatáskört a politika eredményességére vonatkozó fokozott felelősségvállalással. Az elkövetkező hónapokban e politikai napirend mellett a kohéziós politika nagy eséllyel játszhat másodhe-

gedűs szerepet (az uniós projekt értékének előmozdítása és a fokozottabb regionális/helyi ellenálló képesség célzott támogatása tekintetében). Ez pedig valamennyi partner számára öngól lenne.

Továbbra is rendkívül sok a feladat az uniós kohéziós politika tekintetében (szociális, gazdasági és területi szempontból egyaránt). Az említett kompromisszumok elismerésével a politika hozzáadott értéke is sokkal nyilvánvalóbbá válna.

<http://www.epc.eu/>

Az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez bátrabb lépésekre van szükség

A kohéziós politika közel három évtizede a gazdasági, társadalmi és területi szolidaritás kifejeződése az EU különböző régióiban. Az éghajlatváltozással szembeni küzdelem és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású energiarendszerre történő átállás terén – az európai üvegházhatású-gáz-kibocsátás legfőbb forrásait képező közlekedési ágazatba, illetve energia- és építőiparba történő állami beruházások biztosítása formájában – betöltött katalizátor szerepe is vitathatatlan.

A Bizottság május 29-én közzétette a 2020 utáni, jövőbeni kohéziós politikára vonatkozó javaslatát, amelyben kisebb számú szakpolitikai célkitűzés és megújított ambíció, az éghajlatváltozás elleni küzdelemre magasabb előirányzott alapok, valamint az EU energetikai és éghajlatváltozással kapcsolatos 2030-as célkitűzéseivel való megerősített kapcsolatok szerepelnek.

A következő uniós költségvetés és az azt követő rendeletek azonban éppen egy olyan időszakban látnak napvilágot, amikor is az éghajlatváltozással kapcsolatos tennivalók a legégetőbbek. A szakpolitikai célkitűzéseket érintő, fent említett fejlesztések azonban jelenleg nem érnek fel a katasztrofális éghajlatváltozás megakadályozásához szükséges bátor fellépéssel.

Noha drasztikus lépések kellenek az energiaátalakítás koordinálásához, néhány egyszerű intézkedést meg lehet tenni: az Európai Számvevőszék javaslata alapján még magasabb előirányzatokra van szükség, fejlettebb éghajlatváltozási célkövető módszerekkel alátámasztva.

A kohéziós politika helyi szereplők részvételének támogatására irányuló tényezői, például a partnerség elve, vagy a közösségvezérelt helyi fejlesztések

Raphael Hanoteaux,
uniós szakpolitikai tisztviselő, Közép- és Kelet-Európai Bankfigyelő Hálózat
(CEE Bankwatch Network)

megközelítés továbbra is túlzott mértékben a tagállamok mozgásterétől függ. E tényezők egyértelműsítése és a nyilvánosság részvételére vonatkozó új, egyedi előzetes feltételrendszer elengedhetetlen annak biztosításához, hogy a kohéziós politika megfelelőképpen támogassa az alulról felfelé történő energiaátalakítást.

A Bizottság kohéziós politikára irányuló javaslata egy üdvözlendő első lépés. A labda most a tagállamoknál és az Európai Parlamentnél van: itt az ideje, hogy az EU e tekintetben legeredményesebb szakpolitikájában rejlő teljes potenciál kiaknázása révén bebizonyítsák az éghajlatváltozással szembeni küzdelem iránti elkötelezettségüket.

<https://bankwatch.org/>